

สุมิตรา จิตศรีทธา 2550: ศึกษาการใช้ภาษา และเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้  
ภาษาไทยสำหรับเยาวชน ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย  
ภาควิชาภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สิริวรรณ นันทจันทุล, ค.ม.  
166 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้  
ภาษาไทยสำหรับเยาวชน ทั้งในด้านการใช้ภาษาไทยซึ่งศึกษาด้านการใช้คำ ด้านการใช้  
ประโยค ด้านการใช้สำนวน ด้านการใช้โวหารและด้านการใช้ภาพพจน์และศึกษาเนื้อหาใน  
นิตยสาร

กลุ่มตัวอย่างการศึกษาวิจัยเรื่องนี้คือนิตยสารเล่มโปรดและนิตยสารบ้านสนุกคิดเป็น  
นิตยสารรายเดือนตั้งแต่ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2547 ถึง พ.ศ. 2549 รวมจำนวนทั้งหมด 48 เล่ม

ผลการศึกษาพบว่านิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับเยาวชนมีการใช้ภาษาดังนี้  
มีการใช้คำที่มีความหมายโดยตรง คำที่ความหมายโดยนัย คำรูปธรรม คำนามธรรม คำมีศักดิ์  
คำภาษาต่างประเทศ คำสแลง คำภาษาตลาด คำภาษาถิ่น คำแสดงอารมณ์ คำเลียนเสียงธรรมชาติ  
คำเลียนเสียงพูด คำย่อ คำซ้ำ คำซ้อน คำประสม ส่วนด้านการใช้ประโยคพบว่ามีการใช้ประโยค  
บอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำสั่งและขอร้อง ส่วนด้านการใช้สำนวนพบว่า  
มีการใช้สำนวนเก่าและสำนวนใหม่ ส่วนการใช้โวหารพบว่ามีการใช้โวหารแบบบรรยายโวหาร  
พรรณนาโวหาร สาธกโวหาร อุปมาโวหารและเทศนาโวหาร ส่วนด้านการใช้ภาพพจน์พบว่า  
มีการใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบลักษณะ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน สัทพจน์และปฏิพจน์  
และจากการศึกษาเนื้อหาในนิตยสารส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่ามียุทธศาสตร์เนื้อหา 3 ประเภท  
คือเนื้อหาสารคดี เนื้อหาบันเทิงคดีและเนื้อหาสาระบันเทิง